

بنیاد انتخابات شفاف افغانستان د افغانستان د رڼو ټاکنو بنسټ Transparent Election Foundation of Afghanistan

پیشرفت ها و چالش ها در روند اصلاحات انتخاباتی

۵ سرطان ۱۳۹۵

یافته های ذیل پیرامون پیشرفت ها و چالش ها در روند اصلاحات انتخاباتی گرفته از نظریات و دیدگاه های مسئولین در حکومت، وکلای ولسی جرگه، سناتوران مشرانو جرگه، نمایندگان احزاب سیاسی و نهادهای جامعه مدنی که طی مصاحبه های انفرادی جمع آوری گردیده است و نیز نظارت بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تيفا) از روند اصلاحات انتخاباتی در طول یک سال و نه ماه گذشته میباشد.

پیش زمینه :

با سپری نمودن دو دور انتخابات ریاست جمهوری 1393 و تقطیع صد درصدی آرا باز هم مردم نتوانست برای انتخاب زعیم کشور سرنوشت ساز بوده و در نهایت، تقلبات گسترده و ضعف مدیریتی نهادهای انتخاباتی سبب شد، تا دو کاندید بالقوه در انتخابات ریاست جمهوری با میانجیگری جامعه جهانی به ویژه ایالت متحده آمریکا، توافق نامه سیاسی را برای ایجاد حکومت جدید، به نام حکومت وحدت ملی امضا نمایند که آوردن اصلاحات انتخاباتی در سیستم، قوانین و ساختارهای انتخاباتی به عنوان یکی از موارد مهم در توافق نامه سیاسی این حکومت گنجانیده شد.

طبق توافق نامه سیاسی، بعد از ایجاد حکومت وحدت ملی بلافاصله باید اصلاحات انتخاباتی در نظام انتخابات ایجاد شده و انتخابات پارلمانی به اساس ماده 83 قانون اساسی در سال پنجم دوره تقنینیه، برگزار میگردد، اما به دلیل اینکه اصلاحات تحقق نیافته بود و حکومت آمادگی برگزاری انتخابات را نداشت، این انتخابات برگزار نگردید و طی یک فرمان، کار ولسی جرگه تا زمان برگزاری انتخابات تمدید گردید.

برخلاف قید زمانی تفاهم نامه سیاسی و تلاش های متعدد تيفا و سایر نهادهای مربوطه، با تاخیر بیش از هشت ماه، کمیسیون اصلاحات انتخاباتی ایجاد گردید و این کمیسیون بعد از تلاش ها و مشوره ها با شهروندان و نهادهای دست اندرکار، دو بسته پیشنهادی را برای بهبود روند انتخابات به حکومت پیشکش نمود و حکومت افغانستان نیز بصورت کل، پیشنهادات این کمیسیون را پذیرفت. در جریان رخصتی های تابستانی پارلمان، حکومت با استفاده از حق قانونی خویش فرمان تقنینی برای اصلاحات در قانون انتخابات و قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی صادر نمود که به باور حقوقدانان برخلاف ماده 109 قانون اساسی، نه تنها قانون تشکیل وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی بلکه قانون انتخابات نیز در آجندا ولسی جرگه قرار گرفت و اعضای مجلسین بدون اینکه در قانون تعدیل وارد کرده و آنرا تصویب نمایند، با اکثریت آرا آن را رد نمودند.

حکومت بدون مشوره با نهادهای حقوقی دوباره با استفاده از حق قانونی در جریان رخصتی های زمستانی پارلمان، فرمان دوم را در مورد اصلاحات در قانون انتخابات و قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی با محتوای ضعیف تر نسبت به فرمان اولی صادر نمود و باید گفت که فرمان اول به مراتب نکات اصلاحی و پیشنهادات کمیسیون اصلاحات و نهادهای مدنی را در خود جای داده بود. فرمان دوم بعد از 48 روز به مجلس نمایندگان فرستاده شد و مجلس نمایندگان نیز پس از 53 روز از ارسال فرمان تقنینی حکومت، این فرمان را در آجندای خویش قرار داده و بر روی آن بحث

نمودند و بالاخره به تاریخ 24 جوزا، فرمان تقنینی رییس جمهور برای اصلاحات در قانون تشکیل وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی با 126 رای مخالف و 27 رای موافق از سوی ولسی جرگه رد گردید.

اصلاحات انتخاباتی نه تنها یکی از پیش شرط های اساسی ایجاد حکومت وحدت ملی بوده است بلکه جامعه جهانی نیز پیش از این بارها اعلام داشته است که در صورت عملی نشدن اصلاحات انتخاباتی، انتخابات افغانستان را تمویل نخواهد نمود و در ضمن طی نظر سنجی هایی که بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تیفا) و سایر نهادهای دیگر انجام داده اند بیش از 79 فیصد مردم خواهان اصلاحات انتخاباتی اند و آن را خط قرمز برای حضور پررنگ شان در انتخابات آینده میدانند. اما تا اکنون که بیش از بیست و یک ماه از ایجاد این حکومت میگذرد، اصلاحات انتخاباتی جایگاهی پیدا ننموده و کوچکترین دستاورد عملی نداشته است که این خود نشان دهنده چالش هایی فرا روی اصلاحات انتخاباتی است.

مشکلات و چالش ها:

چالش های انتخابات 1393 سبب شد که اصلاحات انتخاباتی به عنوان یکی از اولویت های حکومت قرار داده شود. اما تلاش های اصلاحات انتخاباتی خود از بدو آغاز، با مشکلات و چالش های عدیده ای روبرو گردید که میتوان بصورت کل از این چالش ها بدین گونه یاد نمود:

- عدم توافق هر دو رهبر در حکومت وحدت ملی بر تعبیر و جزئیات پروسه اصلاحات انتخاباتی و برخورد متناقض افراد هر دو تیم با مسایل اصلاحی انتخابات که باعث طولانی شدن پروسه اصلاحات انتخاباتی گردیده است.
- شکل گیری مدیریت ضعیف سیاسی در حکومت وحدت ملی و برخورد سلیقه ای و تیمی با اصلاحات انتخاباتی.
- کمپاین تعدادی از کمیشنران برحال کمیسیون های انتخاباتی در مجلس نمایندگان و ریاست جمهوری به خاطر به بن بست مواجه کردن تلاش های اصلاحات انتخاباتی و حفظ کرسی هایشان.
- چالش زایی و سنگ اندازی حکومت گذشته برای ضعیف جلوه دادن حکومت وحدت ملی و تلاش برای حفظ کمیشنران در کمیسیون های انتخاباتی.
- نقض مکرر ماده های قانون اساسی در مورد انتخابات و ارائه تفسیرهای متفاوت از ماده های قانون اساسی، برای مشکل آفرینی بر سر راه اصلاحات انتخاباتی توسط وکلا و حامیان امتیازی هر دو تیم در حکومت.
- بد تر شدن وضعیت امنیتی و آغاز گفتگوهای فصل جدید صلح که باعث در حاشیه کشانیده شدن اصلاحات انتخاباتی گردید.
- نه گفتن پارلمان به عملی سازی اصلاحات با رد فرامین تقنینی رییس جمهور برای اصلاحات انتخاباتی.
- جنبه قومی و سمتی دادن، به اصلاحات انتخاباتی توسط افراد ذینفع در پروسه.
- عدم صداقت و جدیت ساختارهای سیاسی بیرون از حکومت، پیرامون عملی سازی زود هنگام اصلاحات انتخاباتی.

وضعیت حقوقی:

اصلاحات انتخاباتی به عنوان یکی از ماده های توافق نامه سیاسی رهبران حکومت وحدت ملی برای مردم و جامعه جهانی مهم پنداشته شده است که از لحاظ قانونی و حقوقی برای ادامه این توافق نامه، رهبران حکومت باید مواد توافق نامه را یک به یک اجرا نمایند، در طول عمر حکومت وحدت ملی، نه تنها ماده های توافق نامه برای اصلاحات عملی نگردید بلکه بارها ماده های قانون اساسی از سوی حکومت و پارلمان قانون گذار، نقض گردیدند. چنانچه در ماده 83 قانون اساسی به صراحت گفته شده است که دوره کار ولسی جرگه به تاریخ اول سرطان سال پنجم، بعد از اعلان نتایج انتخابات به پایان میرسد و شورای جدید به کار آغاز مینماید، اما امروز بیش از یک سال است که ولسی جرگه به اساس قوانین نه، بلکه به اساس فرمان رییس جمهور فعالیت مینماید.

بر مبنی ماده 109 قانون اساسی "پیشنهاد تعدیل قانون انتخابات، در یک سال اخیر دوره تقنینیه، در فهرست کار شورای ملی داخل شده نمیتواند" اما شورای ملی برخلاف تفسیر اتحادیه حقوق دانان، تعدادی از وکلا در مجلسین و کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی از این ماده، نه تنها قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی بلکه قانون انتخابات را نیز شامل آجندا ساخته و بدون وارد نمودن تعدیلات آن را رد نمودند. به گفته کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی و

آقای عبدالغیور از اتحادیه حقوقدانان، پارلمان نمیتواند در سال اخیر خویش بر قانون انتخابات و بر قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی بحث نماید، اما مجلسین به نظر کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی، اتحادیه حقوقدانان و تعدادی از وکلا، وقع نگذاشته و بدون صلاحیت قانونی، اصلاحات در هر دو قانون را رد نمودند.

فرمان دومی که در جریان رخصتی های زمستانی پارلمان صادر گردید بعد از 48 روز به ولسی جرگه فرستاده شد که این خود نیز نقض ماده 79 قانون اساسی را در پی داشت زیرا در این ماده گفته شده است که حکومت در خلال 30 روز بعد از رخصتی پارلمان و بعد از اولین جلسه ولسی جرگه، باید فرمان تقنینی را به ولسی جرگه ارسال نماید که این خود نیز بهانه خوبی برای تعدادی وکلا در ولسی جرگه برای رد این فرمان شد و اما ولسی جرگه نیز بر ضدیت در مقابل حکومت، این فرمان را بعد از 53 روز در اجندا خویش قرار داد و یک بار دیگر یکی از ماده های قانون اساسی نقض گردید که آن ماده عبارت است از ماده 97 قانون اساسی است که مشعر است " ولسی جرگه نمیتواند طرح پیشنهاد شده را بیش از یک ماه به تاخیر بیاورد." همچنین این فرمان نیز برخلاف ماده 109 قانون اساسی شامل اجندا گردید و یک بار دیگر نیز اعضای ولسی جرگه از صلاحیت حقوقی که نداشتند استفاده نمودند و این فرمان را رد نمودند. باید گفت که وکلای ولسی جرگه با رد فرامین رییس جمهور بند دوم ماده 81 قانون اساسی که گفته است " هر عضو شورای ملی در موقع اظهار رای، مصالح عمومی و منافع علیای مردم افغانستان را مدار قضاوت قرار میدهد" را نیز نقض نمودند.

حکومت افغانستان بر مبنی ماده 121 قانون اساسی " بررسی مطابقت قوانین، فرامین تقنینی، معاهدات بین الدول و میثاق های بین المللی با قانون اساسی و تفسیر آنها بر اساس تقاضای حکومت و یا محاکم، مطابقت با احکام قانون از صلاحیت ستره محکمه میباشد." میتوانست که تفسیر ماده 109 قانون اساسی را از ستره محکمه بخواهد و فرامین تقنینی را به شکل خودکار نافذ نماید اما حکومت با وجود خواست نهادهای مدنی این درخواست را از ستره محکمه ننمود و حتی بدون در نظر داشت قوانین، فرامین را برای رد یا تصویب به پارلمان ارسال نمود.

بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تیفا) با فهمی که از قانون اساسی افغانستان دارد، بدین باور است که منظور از قانون گذار در ماده 109 قانون اساسی نه تنها قانون انتخابات بلکه قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی نیز میباشد زیرا هدف از این ماده این است که شورای ملی نتواند در پروسه انتخابات دخالت نموده و ماده های قانون را به نفع خویش تغییر دهد. قانون انتخابات در مورد پروسه انتخابات بحث مینماید و قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی قانون اداره میباشد که اگر شورای ملی بخواهد، میتواند به راحتی در آن اعمال نفوذ نماید و در اداره و مدیریت پروسه انتخابات تغییرات را به نفع خویش وارد بسازد، بدین منظور است که هر دو قانون و هر قانونی که در مورد انتخابات است در سال آخر در اجندا شورای ملی قرار گرفته نمیتواند.

حکومت و اصلاحات انتخاباتی:

اصلاحات انتخاباتی بلافاصله بعد از ایجاد حکومت وحدت ملی یکی از پیش شرط های این حکومت بوده است. حکومت در 21 ماه گذشته چند فعالیت انگشت شمار برای اصلاحات انتخاباتی انجام داده است که در مقابل نتیجه قابل لمسی را بدنبال نداشته است. اولین کار حکومت، ایجاد کمیسیون اصلاحات انتخاباتی بعد از هشت ماه بود که بعد از ارائه دو بسته پیشنهادی این کمیسیون، حکومت پیشنهادات را بصورت کلی تایید نمودند و در بعضی موارد خواهان جزییات بیشتر گردید. سپس حکومت فرمان تقنینی را برای اصلاحات در قانون انتخابات و قانون تشکیل، وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی صادر نمود که بیشترین اصلاحات پیشنهادی کمیسیون اصلاحات را در بر داشت اما خلاف مواد قانون اساسی این فرمان از جانب حکومت به شورای ملی فرستاده شد و در ازای عدم لابی حکومت در میان اعضای شورای ملی این فرمان رد شد، بعد از رد فرمان اول، حکومت در روز آخر رخصتی های زمستانی شورای ملی، فرمان دوم را برای اصلاحات در قوانین انتخاباتی صادر نمود و با نقض ماده 109 و 79 قانون اساسی پس از 48 روز این فرمان را به شورای ملی ارسال نمود اما این بار هم به دلیل اینکه لابی جدی صورت نگرفته بود و وکلا نسبت به حکومت بدبین بودند این فرمان رد گردید.

به گفته مصاحبه شوندهگان از شورای ملی، احزاب سیاسی و نهادهای مدنی، حکومت از فرصت در دست داشته استفاده اعظمی ننموده و نتوانسته گام عملی و مصمم برای تحقق اصلاحات انتخاباتی بردارد که این ناکامی، دلایل متعددی داشته است:

- حکومت از برگزاری هر نوع انتخابات در شرایط کنونی هراس دارد و نمیخواهد انتخابات زود هنگام را برگزار نماید.
- شخص رییس جمهور اراده عملی شدن اصلاحات انتخاباتی را دارد اما متأسفانه تعدادی از اطرافیان رییس جمهور که مخالف پست ریاست اجراییه و برگزاری لویه جرگه قانون اساسی هستند شدیداً در این رابطه سنگ اندازی و چالش زایی مینمایند که این افراد در هر دو فرمان نقش مستقیمی داشته اند.
- ریاست اجراییه برای تحقق اصلاحات انتخاباتی مصمم بوده است اما به دلیل عدم صلاحیت اجرایی بیشتر، این ریاست نتوانسته که موثر واقع شود و حتی در بسیاری از موارد سکوت اختیار نموده و تنها نقش یک مشاهد یا ناظر صحنه را ایفا نموده است.
- در طول دو سال گذشته، حکومت بیشتر مصروف لج بازی های دوران کمپاین بوده اند نه کارهای عملی برای تحقق توافق نامه سیاسی.
- جامعه جهانی فشار لازم را برای تحقق اصلاحات انتخاباتی بالای حکومت وحدت ملی وارد ننموده و به بهانه عدم مداخله، نقش محافظانه کارانه را به خود اختیار نموده اند که در مقایسه به یک سال گذشته، یک عقب گرد را نشان میدهد.

مشاهدات تیفا نیز، حکومت وحدت ملی را در امر تحقق اصلاحات انتخاباتی و برگزاری به موقع انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی ناکام نشان میدهد که این ناکامی گاهی به دلیل نبود اراده قوی برای اصلاحات انتخاباتی و گاهی نیز تحت الشعاع قرار گرفتن بحث انتخابات و مسایل انتخاباتی در مقابل دیگر اولویت های حکومت مانند امنیت، اقتصاد و سایر موارد بوده است. تیفا باورمند است که اظهارات اخیر حکومت مبنی بر برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی در سال جاری، چیزی جز مانور سیاسی و تبلیغات برای کنفرانس های بین المللی نیست و حکومت مجبور است برای ادامه همکاری های جامعه جهانی پاسخی حداقل، قانع کننده در کنفرانس بروکسل داشته باشد.

پارلمان و اصلاحات انتخاباتی:

شورای ملی که باید نقش تسهیل کننده روند اصلاحات را بازی مینمود، متأسفانه نتوانست وظیفه و رسالت خویش را به خوبی انجام داده و در این رابطه از مردم نمایندگی نماید و در هر دو مرتبه، فرمان های رییس جمهور را با اکثریت آرا رد نمودند در صورتی که میتوانستند پیشنهادات تعدیلی را پیش کش نمایند اما قابل ذکر است که فرمان دوم هنوز بصورت کل از جانب شورای ملی (مشرانو جرگه) رد نگردیده است که قرار است بزودی، مشرانو جرگه در رابطه به فرمان دوم رییس جمهور تصمیم اتخاذ نماید.

به اساس مصاحبه هایی که با تعدادی از وکلای ولسی جرگه، سناتوران مشرانو جرگه، نمایندگان احزاب سیاسی و نهادهای جامعه مدنی و مسئولین حکومتی صورت گرفته است، رد فرامین حکومت از جانب ولسی جرگه و مشرانو جرگه دلایلی را در برداشته است که قرار ذیل است:

- عده ای از وکلا در هر دو مجلس از وجود پست ریاست اجراییه ناخشنود بوده و نمیخواسته اند که با تایید این فرمان، به استمرار این جایگاه کمک نموده باشند.
- بعضی از حلقات در مجلسین شورای ملی وجود دارد که مخالف اصلاحات انتخاباتی بوده و در صدد تضعیف حکومت وحدت ملی هستند.
- تعدادی از اعضای مجلسین شورای ملی نیز، منافع شخصی خویش را بر منافع علیای کشور ارجحیت داده و در قبال وعده هایی که از جانب تعدادی از کمیشنران کمیسیون های انتخاباتی برایشان داده شده است، سر تعظیم فرود آورده اند.
- عدم یکپارچگی وکلا و عدم مدیریت درست در مجلسین نیز یکی از دلایل دیگر، بعد از تمدید کار ولسی جرگه گفته شده است.

- تعدادی از وکلا بدین باور بوده اند که با تصویب این فرمان، در واقع سهم 50/50 فیصد رییس جمهور و رییس اجراییه در تعیین کمیشنران کمیسیون های انتخاباتی را تأیید خواهند نمود.
- شمار محدودی از اعضای ولسی جرگه نیز عقیده داشتند که حکومت ماده 79 قانون اساسی را نقض نموده و به دلیل اینکه فرمان را در زمان قانونی آن به ولسی جرگه ارسال ننموده است، آنها نیز این فرمان را رد نموده اند.

بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تیفا) به اساس مشاهداتی که از روند اصلاحات و مراحل رد فرامین تقنینی رییس جمهور داشته است باورمند است که در کنار دلایلی که در فوق ذکر گردید، عدم لابی حکومت در میان مجلس نمایندگان نیز یکی از دلایل عمده برای رد فرامین محسوب میگردد که این خود نشان دهنده این است که حکومت از تحقق اصلاحات انتخاباتی و بالاخره برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی و برگزاری لویه جرگه قانون اساسی هراس دارد و هنوز هیچ آمادگی برای برگزاری آن ندارد.

وکلایی که فرمان دوم رییس جمهور را تأیید نمودند:

وکلایی که برای تصویب فرمان تقنینی در 24 جوزا، کارت سبز بالا نمودند باورمند هستند که منافع ملی را در نظر گرفته اند و در صورت عملی نشدن اصلاحات و برگزار نکردن انتخابات پارلمانی و شورای ولسوالی، کشور به بحران خواهد رفت و در ضمن آنها ادعا مینمودند که رد کامل این فرمان ذهنیت های منفی از پارلمان را نزد مردم پرورش خواهد داد و ما میتوانیم تعدیلات را برای بهبود این طرح پیشنهاد نماییم که تصاویر این وکلا در ذیل گنجانیده شده است.

وکلایی که فرمان دوم رییس جمهور را رد نمودند:

وکلایی که در اکثریت قرار داشتند و فرمان دوم رییس جمهور را در 24 جوزا 1395 رد نمودند، بدین باور بودند که برگزاری انتخابات در اولویت نبوده و عدم برگزاری آن نیز بحران را نخواهد بود و اگر انتخابات هم برگزار میگردد باید با کمیشنران فعلی کمیسیون های انتخاباتی برگزار گردد. تعدادی از وکلا نیز بدین باور بوده اند که بحث اصلاحات عاجلیت نداشته و حکومت نایبست فرمان صادر مینمود و همچنان حکومت وحدت ملی، خواهان عملی سازی اصلاحات نبوده بلکه درصدد

تقسیم بندی پست کمیشنران کمیسیون های انتخاباتی اند و آنها این اجازه را به حکومت نمیدهند. اما به اساس نظارت تیفاء، هیچ یک از این دلایل برای مردم افغانستان توجیه پذیر نبوده و رد این فرمان نه تنها پروسه اصلاحات انتخاباتی را پیچیده ساخت بلکه خلاف توقع مردم و جامعه جهانی صورت گرفت که تصاویر این وکلا در ذیل گنجانیده شده است:

در حال حاضر فرمان دوم رئیس جمهور برای اصلاحات در قانون تشکیل وظایف و صلاحیت های کمیسیون های انتخاباتی در مشرانو جرگه قرار دارد که به گفته تعدادی از سناتوران عنقریب این فرمان شامل جلسه عمومی مشرانو جرگه خواهد شد. یافته های ما از سروی روند اصلاحات انتخاباتی این است که چنانچه اعضای مشرانو جرگه به اساس مصلحت تیم های سیاسی عمل نماید تصویب این فرمان تا حد زیادی ناممکن خواهد بود و در صورتی که خواست مردم، معیار تصمیم گیری بزرگان در مشرانو جرگه قرار بگیرد امکان تصویب این فرمان را افزایش داده و زمینه ایجاد کمیسیون مختلط مجلسین را فراهم خواهد نمود.

پیشنهادهات:

بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تيفا)، با مصاحبه های متعددی که با کارشناسان و آگاهان امور داشته است پیشنهادهات ذیل را برای بیرون رفت از وضعیت کنونی پیشکش مینماید.

- مشرانو جرگه این فرمان را تصویب نموده و به اساس ماده 100 قانون اساسی، هیئت مختلط از هر دو مجلس بوجود آمده و فیصله هیئت مختلط بعد از توشیح رئیس جمهور در مورد تأیید این فرمان نافذ گردد.
- رئیس جمهور بار دیگر از صلاحیت قانونی خویش استفاده نموده و فرمان جدیدی را برای اصلاحات در قانون تشکیل، وظایف و صلاحیتهای کمیسیون های انتخاباتی صادر نماید.
- ریاست جمهوری همچنان تفسیر ماده 109 قانون اساسی را از ستره محکمه درخواست نماید تا ضرورتی برای ارسال دوباره فرمان به شورای ملی نبوده و فرمان به شکل فوری نافذ گردد.
- حکومت افغانستان طی مکتوب رسمی نظر کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی را در رابطه به ماده 109 قانون اساسی بخواهد.
- در صورتیکه ریاست جمهوری بخواهد فرمان جدید صادر نماید باید این کار در آغاز رخصتی های تابستانی شورای ملی صورت گیرد و کار اصلاحات با شدت جریان پیدا کند.
- با توجه به تاخیر در روند اصلاحات انتخاباتی، تاریخ اعلان شده از طرف کمیسیون انتخابات برای انتخابات پارلمانی و انتخابات شوراهای ولسوالی به طور فزاینده ناممکن به نظر میرسد، بنابر این حکومت باید بعد از مطالعه و ارزیابی دقیق تاریخ جدید را که از لحاظ لوژیستیکی و امنیتی عملی باشد اعلان نماید.
- جامعه جهانی بحث اصلاحات انتخاباتی را در اولویت قرار داده و به اساس همکاری های خویش، بالای حکومت وحدت ملی برای تسریع این روند فشار لازمه را وارد نماید.

برای معلومات بیشتر به آدرس های ذیل به تماس شوید:

شماره تماس: 0795868730

ایمیل آدرس: tef.afghan@gmail.com

وبسایت: www.tefa.org.af

صفحه فیس بوک: www.facebook.com/TEFACSO